

Csörnyei Álmos

Limerick, University of Limerick

2018, őszi félév

Az alapszak ötödik félévében jutottam ki Limerickbe. Mindig a listámon volt, hogy elmegyek Erasmusra, így megpályáztam a helyszínt, az ösztöndíjat pedig problémamentesen megkaptam. Érdeemes tehát pályázni, mert nem valószínű, hogy ne jutnál ki.

De miért pont Írország? Azért, mert Írország csodaszép. Mert az angol a hivatalos nyelv. Főleg nyelvtanulás és utazás miatt mentem külföldre, gondolom többnyire ezek motiválják a kiutazókat.

Limerick

Limerickről el kell mondani, hogy nem egy különleges hely. Noha ez Írország egyik legnagyobb városa, turistalátványosságként jóindulattal sem kiemelkedő. A belváros ugyan őrzi az ír városok tipikus jegyeinek többségét, de az összbenyomás igencsak semmilyen hatást nyújt. Az egyetem viszont már kiemelkedő, legalábbis annak biztosan, aki a magyar fővárosi egyetemek egyikén tanul/t. Hatalmas terület, többnyire modern épületek, kint a város szélén. Ha nagyon muszáj lenne magyar egyetemhez hasonlítanom, akkor a debrecenit mondanám. A lényeg az, hogy az egyetemben senki nem fog csalódní. Van egy hatalmas egyetemi csarnok, ahová a félévre 125 euró a belépő. Ezért cserébe használhatjuk az edzőtermet, a beltéri futópályákat és van egy 50 méteres úszómedence, valamint szauna is.

Az oktatás tuti jobb odakint, igaz?

Az oktatási színvonalat elég nehéz megítélni. Óriási különbségekre nem érdemes számítani, főleg a hozzáállásban és az attitűdben van eltérés. A kinti pszichológia sokkal inkább a szociálpszichológiai vonalat követi, az interakcionista megközelítés jobban érződik a tananyagban, ami sokkal több egészségpszichológiai témát ölel fel, mint itthon (pl. dohányzás, elhízás hatásai, pszichológiája, a gender és szexualitás témái). Valamilyen érthetetlen oknál fogva minden egyes óra másik épületben van, ami – tekintve az egyetem területének méretét – igencsak fárasztó tud lenni.

Ezen az egyetemen kell tanulni, nem édes semmittevés ez a félév. Az előadásokon általában van 10 perc szünet, ami remek ötlet. Továbbá – szintén az előadásokon - kérnek beadandót a vizsgán kívül is, és némelyikhez tartozik egy 50 perces gyakorlat is, ami az egyik

legértelmetlenebb dolog, amiben valaha részem volt. A tanárok segítőkészek és a kommunikációra is nagy hangsúlyt fektetnek, soha nem volt meg nem válaszolt email.

És milyen Írország?

Írországban sokat esik és viszonylag állandó a hőmérséklet, valamint zavaróan sokat fúj a szél. Amikor kimentem augusztus végén, 24 fok fogadott. Amikor eljöttem, 10 fokban szállt fel a gép. A szél pedig végig fújt. Az eső teljesen váratlan módon ki tud alakulni, pár percig zuhog, aztán eláll. Vannak napok, amikor csak esik, de olykor akad felhő, eső és szélmentes nap is. Ha van nálunk megfelelő mennyiségű vízhatlan ruha, ez a legkevésbé sem zavaró, sőt megvan a maga bája is.

Írország igazi szépsége a vidék, nem a városok. Az óceáni partszakasz lélegzetelállítóan szép és megunhatatlan. Az egyetem szervez különböző egynapos túrákat, amikre érdemes elmenni. Ezek körülbelül 30 euróba kerülnek. A Paddywagon nevű cég szervez többnapos észak-írországi túrát is, ez magasan ajánlott. A legjobban akkor jársz, ha kocsit bérelsz, de azt odakint csak hitelkártyával tudsz, úgyhogy nem nagyon van rá esély, de hátha.

Ahová mindenképpen érdemes elmenni, az Killarney. Van egy szép vár, egy apátságrom és egy főúri kúria, ráadásul mindez egy tó mellett. Ez a titkos tippem minden kiutazónak.

És az írek?

A helyi akcentus a leginkább zavarba ejtő, amivel valaha találkoztam. A teljes félév sem volt rá elég, hogy teljesen megtanuljam megérteni, de főleg az idősebbekre jellemző, a fiatalok angolja többnyire rendben van, érthetőek. Rendesek és segítőkészek, de akad persze kivétel is. Az ír fiúk az egyetemen többnyire melegítőt hordanak, a lányok pedig leggingst. Annyira elterjedt ez a viselet, hogy néha már komikus, hogy mindenki ugyanúgy öltözik, de mivel nálunk van iskolai egyenruha, gondolom ez inkább nekünk meglepő.

Az írek szeretnek kocsmába járni és beszélgetni. Mivel ezt sokan csinálják kis helyen, ez általában úgy hangzik mintha mindenki kiabálna, de ez csak azért más, mint itthon, mert angolul történik. A fiatalok viszont mindenhol sokat isznak és a kultúrák közötti összekötő kapocs az ivás tevékenységében csúcsosodik ki. És itt rá is kanyarodnék az internacionális kapcsolatok témájára.

És ugye lesznek külföldi barátaim?

A fő kapcsolat a lakótársakkal lesz. Velük érintkezel minden nap, ezért kiemelkedően fontos, hogy szerencsés legyél és jól kijöjjetek egymással. Itt jegyezném meg, hogy mennyire fontos, hogy az egyetemhez a lehető legközelebb legyen a szállás. Nagyon ki lehet esni a társasági körforgásból, ha messze laksz, úgyhogy mindenképpen érdemes sok energiát beleölni a megfelelő szállás megtalálásába. Az erasmusosok közötti kapcsolat a kezdeti időszakban erős, az érdeklődés szelleme átlengi a közösséget. Ez később, pár hét után kissé alábbhagy, majd az év vége felé megint erőre kap. Azt is érdemes megjegyezni, hogy az anyanyelv szerinti elkülönülés mindennapos, ez a jelenség különösen látványos a francia és spanyol nyelvű diákoknál. Szerencsére általában angolra váltanak, ha te is ott vagy.

Itt elég sok minden múlik a szerencsén. Olyan lakótársat kapsz, akikkel jól jössz ki? Azok az emberek, akikkel találkozol, szimpatizálnak-e veled annyira, mint te velük? Ezeket a külső tényezőket nem lehet előre megtippelni sem, kivéve, ha a legjobb barátoddal mész ki.

De fog-e fejlődni az angolom?

Igen, fog. A változás mértéke nagyrészt rajtunk múlik. Ha mindenkivel angolul beszélsz (még a magyarokkal is), akkor még egészen sokat is ki lehet hozni a félévből. Lehet kint felvenni angol kurzust, de én nem sok értelmét láttam. Maximum arra jó, hogy újabb embereket ismerj meg.

Elég-e az erasmus ösztöndíj?

Megint csak nagyok az egyéni különbségek. Mennyit és mit eszel? Hol vásárolsz? Mennyit utazol? Mennyit mész bulizni? A kinti költségcsökkentési terv alapja a Lidl vagy az Aldi. Idehaza nincs akkora árrés a hagyományos üzletláncok és az Aldi-Lidl között, de odakint valóban jelentős a különbség.

Az ösztöndíj pedig nem lesz elég, főleg a szállásra fogod költeni, ami megmarad, azt meg elutazod. Érdemes egy hónapra körülbelül 100.000 forintot szánni a szálláson kívül. Ez egy elég nagylelkű összeg, sokkal kevesebből is ki lehet hozni, volt, aki havi 30.000 forintból megoldotta a bevásárlást. Én csak arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy Írország drága hely, és tényleg fontos előre összeszedni ezt a pénzt, valamint figyelembe venni a saját lehetőségeket és ahhoz igazítani az úti cél kiválasztását. Sok idegeskedéstől meg fog kímélni, ha nem az anyagiak miatt bosszankodsz.

Tehát összefoglalva, megéri kimenni Írországra, mert nagyon szép. Sok szempontból jobb lesz, mint itthon, de sok szempontból meglepve lehet tapasztalni, hogy van, amit itthon érzel jobbnak. Itt is nagyok az egyéni különbségek, de ha megteheted, mindenképpen menj Erasmusra. Az emberek inkább azt szokták bánni, amit nem tettek meg, nem azt, amit igen.